

طهران

جناب میرزا و صّاف علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

یا من یمتحن عبدالبهاء لیس لك ان تمتحن عبداً متضرّعا الى الله اما قرأت فی کتاب القوم من اعظم العرفاء انه لا يجوز لطالب الحقيقة ان یمتحن المطلوب من یدعوه الى الله مع ذلك اقول لك الحق و التفت الى الاشارة بکناية العبارة و هو السراج نور يتلأأ على الآفاق و لا يتقیّد بأحد سوءاً کان بصيراً او اعمی لأنّ شأن النور التجلّی و الظهور فالبحر موج و السفینة منهاج و رکوبها معراج و الغمام یفیض و الرّیاض یتبسّم و التّسیم لطیف مع ذلك هل يجوز الرّیب فی التّجلّی من الغیب لا ورّیک الرّحمن اما ترى انّ العمی ابصرت و الصّم سمعت و البکم نطقتم و الأموات قامت و الحجّة کملت فهل بعد هذا شک ام ارتیاب لا والله و علیک التّحیّة و التّناء ع ع

این سند از کتابخانه ملی بهایی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر